

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2354/2024
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца „В & Partners Investment Consulting“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Горан Срдић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Данило Кривошија, адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 949/23 од 13.09.2023. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 949/23 од 13.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 949/23 од 13.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 6/22 од 07.02.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се одржава на снази решење о извршењу Јавног извршитеља Јелене Јевтић из ... ИИвк 420/2021 од 08.09.2021. године, па је обавезан тужени да намири потраживање тужиоца на име главног дуга у износу од 1.015,00 динара, са законском затезном каматом од 27.06.2020. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 18.523,20 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 22.900,00 динара.

Виши суд у Сремској Митровици је, пресудом Гж 949/23 од 13.09.2023. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 6/22 од 07.02.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404 Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је наплата новчаног потраживања на име неплаћених дневних паркинг карти по основу закљученог уговора о уступању потраживања, који је закључен између ЈП за управљање путевима и паркиралиштима „Инђија пут“ и тужиоца, а побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, нити се та ревизија може да изјави због битних повреда одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужилац је као извршни поверилац поднео Јавном извршитељу предлог за извршење по основу веродостојне исправе 28.06.2021. године, а вредност предмета спора је 1.015,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић